

Výhrada svedomia už má paragrafy a SaS je za

KDH stále máta výhrada vo svedomí. Hnutie sa ju v koalícii opätovne pokúsi presadiť do Zákonníka práce. Ten bol síce zmenený len nedávno, ale ako minulý týždeň povedal šéf kresťanských demokratov Ján Figel', v najbližších týždňoch a mesiacoch chcú posúdiť možnosť výhrady vo svedomí v pracovnom práve, „aby boli na úrovni zákona garantované podmienky na právo výhrady vo svedomí“. Figel' verí, že „v dohľadnom čase nadíde vhodný moment a bude potvrdená politická zhoda pre konkrétne finálne riešenie“. „Myslím si, že diskusia, ktorú teraz KDH rozbieha, je iba snahou stále udržiavať túto agendu vo verejnej diskusii, lebo je zvláštne, že to vytiahli až po tom, čo prezident podpísal Zákonník práce,“ hovorí sociológ Miroslav Tížik s tým, že pre hnutie bude výhodná aj do budúcich volieb. „V prípade, že by boli predčasné voľby, budú mať zase agendu, s ktorou budú môcť vyjednávať, či už by bol hlavným aktérom Smer, ktorý by ich chcel do vlády, alebo to bude súčasná koalícia.“ Pokiaľ ide o koaličné strany, o črtajúcom sa probléme hovorí len predseda poslaneckého klubu Mostu - Híd László Solymos. Výhrada svedomia podľa neho nie je politická otázka a pre každého poslanca je osobitá, preto si len ťažko vie predstaviť, že by niekoho nútil, ako v tejto veci hlasovať. K tejto otázke sa síce ešte stretne poslanecký klub, ale poslanci Mostu vraj budú mať pri hlasovaní voľnú ruku. Predseda poslaneckého klubu SDKÚ Milan Hort pripúšťa, že výhrada vo svedomí v Zákonníku práce zakotvená bude, jeho stranicky kolega poslanec Tomáš Galbavý povedal iba, že otázku musia prerokovať v klube. Hoci uplatňovanie výhrady vo svedomí nie je bez problémov a v niektorých regiónoch komplikovalo najmä prístup k interrupciám, paradoxne najmenší problém s ňou má liberálna SaS. Jej poslanec Martin Poliačik dokonca hovorí o zásadnej zhode SaS a KDH. „Zhoda medzi dvoma znamená pozvanie aj pre ďalších

dvoch k dohode na obsahu,“ skonštatoval Figel'. Poliačik oceňuje, že „KDH namiesto toho, aby išlo rozbiť vládu, ako to spravilo v druhej Dzurindovej vláde, si tentoraz zobralo do rúk priechodnejší návrh, a to konkrétne návrh, ktorý SaS mala vo svojom programe“. Formulácia KDH vraj totiž úplne súhlasí s tým, čo SaS presadzovala v kapitole osobných slobôd. SaS má však dve podmienky. Po prvé, že výhradu vo svedomí bude môcť zamestnanec kedykoľvek zrušiť bez toho, aby to zakladalo dôvod na zrušenie pracovnoprávnej zmluvy, a po druhé, že zo strany štátu musí byť zabezpečený základný prístup ku službám, ktoré garantuje zákon. „Keď sa na výhrade dohodnú zamestnávateľ a zamestnanec a bude to vopred upravené v ich pracovnoprávnom vzťahu, teda v pracovnej zmluve, tak s tým nemáme problém. Je to vykročenie v ústrety slobode religiózneho vyznania, ktorú my úplne podporujeme,“ tvrdí Poliačik. Tížik však upozorňuje, že „výhrada svedomia je čisto katolícka agenda“. „Tá podoba, ktorú chceli prijať v rámci medzištátnej dohody s Vatikánom, sa týkala modelu, ktorý je typický v katolíckej cirkvi. To znamená, že katolícké inštitúcie by rozhodovali o tom, či - keď sa človek snaží uplatňovať si výhradu vo svedomí je v súlade s učením katolíckej cirkvi,“ dodáva. Na riziká upozorňuje aj Adriana Mesochoritisová z Možnosti voľby. „My sa v zásade nebránime tomu, aby bola upravená výhrada vo svedomí, ale stále dookola upozorňujeme na to, že výhradu vo svedomí môže mať iba individuálna osoba, a nie inštitúcie, ako k tomu, bohužiaľ, u nás často dochádza, keď celé nemocnice majú výhradu vo svedomí a nevykonávajú interrupcie. Veríme, že to bude upravené tak, aby sa nijakým spôsobom neobmedzovala slobodná voľba žien a nedochádzalo k porušeniu ich ľudských práv.“ Slovenská republika má povinnosť, danú aj Dohovorom o odstránení všetkých foriem dis-

Prest'ahujú sa do farskej záhrady

V Nižnej Myšli už majú pozemok na bytovku pre ľudí z kontajnerov

Po vyše roku od katastrofálneho zosuvu pôdy svitá ľuďom z kontajnerov na lepšie časy. Obec kúpila od cirkvi pozemok a chce tam postaviť do roka šesťbytovku.

„Bytovka by mala slúžiť najmä tým, ktorých poškodil zosuv pôdy a nevedia si vyriešiť svoje bývanie. Stáť bude v bývalej farskej záhrade,“ informoval nás starosta Ľudovít Grega. Obec už vybavuje žiadosť na Štátnom fonde rozvoja bývania. Stavať chcú začať na jeseň a do roka by sa do bytovky mohli nasťahovať prvé rodiny. „Momentálne najväčšiu pomoc potrebuje asi šesť rodín z kontajnerov. Ostatní si chcú vyriešiť bývanie výstavbou vlastných domov,“ dodal starosta. Aj keď je Nižná Myšľa v rizikovom pásme a je tam zákaz výstavby, nová šesťbytovka má údajne stáť na pozemku, ktorý je bezpečný a vhodný na výstavbu.

(pem), Plus jeden deň 30.8.2011

kriminácie žien, zabezpečiť riadny výkon týchto služieb. Výhrada vo svedomí sa teda podľa Mesochoritisovej musí upraviť tak, aby nijakým spôsobom vážne neobmedzovala služby reprodukčného zdravia vrátane výkonu interrupcií. Aby sa nepobili dve ľudské práva, keď jedno zasiahne do toho druhého a časť ľudí značne utrpí. No už aj to, že túto otázku má v rukách KDH, bude podľa nej asi pre Slovensko stále nebezpečné. „Bude to treba otvoriť verejnej, najmä odbornej diskusii,“ dodáva Mesochoritisová.

Pokus KDH presadiť výhradu vo svedomí do Zákonníka práce má najväčšiu podporu v liberálnej SaS. Na snímke šéf kresťanských demokratov Ján Figel' a predseda SaS Richard Sulík.

Iris Kopcsayová, Pravda 30.8.2011
Výhrada svedomia je čisto katolícka agenda. Miroslav Tížik sociológ

Požehnal mu pápež

Náš gladiátor z Ríma:

Hrdina zápasu AS Rím – Slovan (1:1) Peter Štepanovský uprednostnil pred oslavami omšu v kostole

Poyeral sa k nebesám, prežehnával sa a kričal: Bohu vďaka! Takto prežíval najšťastnejšie chvíle svojej kariéry futbalista Peter Štepanovský (23), ktorý vyrovnávacím gólom senzačne posunul Slovan cez hviezdny AS Rím (1:1) do skupinovej fázy Európskej ligy. Exkluzívne nášmu denníku prezradil, čo mu k životnému zásahu do čierneho pomohlo.

Bola to vraj vyššia moc, o ktorej málokto vie. „Prišla rovno z Vatikánu. Som veriaci a pred zápasom som si nemohol dať ujsť možnosť ísť sa pomodliť v Ríme do mekky katolíckej cirkvi – do chrámu pápeža. Pomohlo to. Pánboh stál určite pri mne i mojom mužstve v dueli proti Rimanom. Preto pôjdem opäť čo najskôr na omšu do kostola poďakovať sa za ten môj životný gól. Som nesmieme šťastný, že som oplátil dôveru trénerovi Weissovi, ktorý ma poslal na ihrisko, keď sa lámal zápas,“ prezradil Štepanovský. Odchovanec Slovana vieru prezentuje aj na svojom predlaktí, kde má vytetovanú podobizeň Ježiša Krista.

Kopačka za milión

Ukazoval však nielen tú, ale aj kopačku, ktorou zložil po vyrovnávacím góle v druhom dejstve stretnutia rozbehnutých Rimanov. Urobil tak pár minút po súboji, keď ju z útrov štadióna hrdó ukazoval fanúšikom Slovana. Mimochodom, pre jeho klub má hodnotu milión eur. Presne toľko zinkasovali belasí za postup do skupinovej fázy Európskej ligy. „Toto je ona. Určite si ju odložím na pamiatku,“ prezradil Peter. Toho a jeho spoluhráčov vítala na letisku v Bratislave po návrate z Ríma skupinka fanúšikov. Oslavovalo sa však len chvíľu. „Už v nedeľu hráme zápas v Ružomberku. Aj preto sme v lietadle oslavovali pomenej. A z letiska sme všetci utekali rovno do postele. Včera večer nás totiž čakal tréning,“ dodal Peter.

Marcello Lippi raz povedal, že futbal je krásna hra, kde hrajú proti sebe dve jedenástky a vždy vyhrajú Nemci. Musíme ho poopraviť – vždy vyhrá Vlado Weiss!!!!

JOZEF ŠATARA

Plus jeden deň 27.8.2011

Stretnutie politických väzňov v Leopoldove

Za bývalého režimu protiprávne odsúdili až 1/4 milióna politických väzňov. Odpustili sme, nezabúdame. S touto myšlienkou prichádzajú už 13. rok pred brány leopoldovskej väznice obeť komunizmu a ich rodiny. Pietnou spomienkou si uctili aj tých, ktorí za slobodu bojovali, ale sa jej nedožili.

Jeden z nich je tento bývalý politický väzeň, ktorý bol za mrežami 16,5 roka. V Leopoldove prežil 10 rokov. Po roku 1989 sa mu za krutosť režimu ospravedlnil len jeden jediný väzenský dozorca.

Dobroslav Pustaj, politický väzeň: „Vo väzení hlavne bol hlad, sekirácia taká, dnes sa tomu hovorí buzerácia, za gombík gombičku, 5 dní korekcie. To znamená tretí deň jest' polovičnú dávku stravy a tie dva dni len kávu alebo vodu.“

Redaktorka: „Komunistický režim, ktorý sľuboval svetlé zajtrajšky, priniesol množstvo sĺz a obetí. Roľníkov pripravil o pôdu, veriacim bral vieru, národu bral slobodu, rodinám matky a otcov.“

Juliana Brezinská, dcéra politického väzňa: „A to detstvo bolo veľmi kruté. Mamičku často vyšetrovali, trýznili, ničili, nám ju zobrali väčšinou v noci a doniesli nám ju do bytu dotlčenú.“

Redaktorka: „Medzi tými, ktorí za slobodu boli ochotní obetovať svoj život, ich žije iba niekoľko stoviek. Pred bránou väznice sa stretávajú každý rok so spoločnou myšlienkou odpustenia.“

Anton Srholec, predseda Konfederácie politických väzňov: „Kde človek oslobodený, okradnutý o všetko vážil si slobodu, o ktorej sníval.“

Anna Greňová, politická väzenkyňa: „Viete čo? Neľutujem toho. Nemôžem povedať. Bola to úžasná škola. Je kopu krásnych známostí.“

Redaktorka: „Účastníci pietnej spomienky si dnes uctili aj pamiatku blahoslavených mučeníkov biskupa Pavla Gojdiča a Metoda Trčku a vzdali poctu aj pamiatke obetí leopoldovskej vzbury z roku 1990.“

Eliška Šándorová
STV 1, 27.8.2011

Prešovská Konkatedrála sv. Mikuláša:

Ručičky na hodinách obaľujú zlatom

Vežové hodiny nemajú ručičky. Ukazovatele času na Konkatedrále sv. Mikuláša v Prešove totiž po vyše 20 rokoch potrebovali obnovu.

Demontovali ich odborníci, ktorí ručičky opravili, pozlátali a onedlho by ich znova mali vrátiť na vežu.

„Demontáž nám trvala približne päť hodín. Museli sme ich vtiahnuť do vnútra veže cez malé okienko. Objavili sa pri tom menšie problémy, ale napokon sme to zvládli,“ hovorí reštaurátor Tibor Kováč z Liptovského Hrádku, ktorý má ako jediný na Slovensku oficiálny certifikát na takéto opravy.

Ručičky sú vyrobené z medi a ich vrchná časť je pozlátaná. Kováč ich odviezol do svojej dielne v Liptovskom Hrádku. „Re-

konštrukcia mi trvala dva týždne. Najskôr som musel medený plech upraviť na špeciálnej forme kladivom,“ opisuje postup. Nasledovala povrchová úprava. „Trikrát som ich natrel žltou farbou. Po zaschnutí sa na ne naniesla lepkavá hmota, na ktorú sa kladie zlato,“ dodal.

Drahý kov na pozlacovanie predmetov mu dodávajú z Nemecka. „Sú to zlaté pláty, ktoré majú 23,75 karátu. Ich rozmery sú 8x8 cm. Nimi sme ručičky pokryli,“ prezradil reštaurátor. Podľa neho by v neporušenom stave mali vydržať aj vyše 50 rokov. „Pritom nejde ani tak o zlato, to vydrží v neporušenom stave dlho, ale o podkladový medený plech. Jeho životnosť ovplyvňujú exhaláty,“ zakončil remeselník.

Nový Čas, 31.8.2011

Móda pre kňazov

Jednou z prvých vecí, ktoré si návštevník katolíckych bohoslužieb všimne, je nezvyčajné oblečenie kňaza

Laikovi zvláštny farebný plášť veľa nehovorí, ale kto sa trochu vyzná v teológii a estetike, z neho vyčíta veľa - aký druh omše sa slávi, aké liturgické obdobie sa prežíva, ale aj aké je historické, teologické a estetické povedomie jeho nositeľa.

Pôvodne bežné oblečenie

Hoci v kontexte dnešného oblečenia pôsobí veľký kus plátna prehodený cez plecía kňaza čudne, v grécko-rímskom svete išlo o bežnú formu oblečenia. „Potreba úcty k svätým veciam od začiatku viedla veriacich k tomu, aby na slávenie omše prichádzali v tom najdostojnejšom oblečení. Platilo to aj pre kňaza. Spočiatku nosil len slávnostnejší druh odevu, ktorý sa nosieval v civilnom živote, najmä v záverečnej epoche rímskeho impéria,“ tvrdí Andrej Krivda z Liturgického inštitútu Jána Ja loveckého v Košiciach. Keď liturgické rúcho začalo mať osobitné určenie, bolo zakázané nosiť ho mimo kostola. Počas nasledujúcich storočí prešiel ornát rôznymi premenami. „V prvých storočiach mal tvar zvana a zahaloval celé telo. Aj preto sa pre ornát používa termín kazula domček. V období gotiky sa začali bočné strany skracovať. Takzvaný rímsky typ alebo basová kazula sa používala od 16. storočia, a bola zdobená ornamentmi. Basová kazula však napriek vysokej umeleckej úrovni stratila základnú odevnú funkciu zahalovania a zmenila sa na dve tuhé platne. Preto v polovici 19. storočia došlo k návratu ku kazule širokej formy,“ vysvetľuje teologička a návrhárka liturgických rúch Pavla Lazárková Trizuljaková. Po druhom vatikánskom koncile (1962 - 1965) sa navrhovanie a výroba ornátov riadi koncilovou konštitúciou o liturgii a všeobecnými smernicami rímskeho misála. „Požiadavky týchto dokumentov môžeme zhrnúť do dvoch bodov slávnostný charakter liturgického odevu a jeho funkčnosť,“ hovorí Lazárková Trizuljaková.

Civilný odev nesmie byť viditeľný

Dôvodom na špeciálne zahalovanie sa kňazov je podľa teológa

Krivdu „skutočnosť, že kňaz počas liturgie nekoná vo svojom mene, ale v osobe Krista. Môžeme povedať, že sa do neho oblieka. Zanecháva všetko pozemské a vstupuje do nebeskej liturgie. Preto by počas nej nemalo byť na kňazovi viditeľné nič z jeho civilného odevu.“ Textilná výtvarníčka Jana Zaujecová si všima aj spôsob obliekania liturgického odevu - všetky jeho časti sa obliekajú zhora, odkiaľ dopadajú Božie milosti. Hoci základným liturgickým oblečením je alba - dlhá biela tunika, najpodstatnejšou časťou je práve vrchný omšový odev - ornát. Nosí ho každý, kto prijal kňazskú vysviacku - kňaz, biskup aj pápež. Podľa jeho farby sa dá veľmi ľahko určiť druh omše a aktuálne liturgické obdobie. Najpoužívanejšou je zelená farba dominujúca takzvanému obdobiu cez rok. Na Vianoce, Veľkú noc, na sviatky Panny Márie a pri iných slávnostiach sa používa biela farba, fialová je spätá s adventným a pôstnym obdobím, ale používa sa aj na omšiach za zosnulých. Červená farba je spojená s Kvetnou nedeľou, Veľkým piatom alebo sviatkami mučeníkov. Zriedkavou je čierna a ružová farba, pričom slávnostné a historicky vzácne rúcha sa môžu používať, aj keď nie sú vo farbe daného liturgického obdobia.

Dovoz z Poľska

Pohľad do skriň v slovenských sakristiách prezrádza, „že tu nájdeme zmes rúch všetkého možného druhu a pôvodu. Mnohé pochádzajú z domácej produkcie. Mnohí kňazi, ak aj neoslovnia niektorého slovenského výtvarníka, obrátia sa na renomovaného výrobcu zo zahraničia. Veľa ornátov pochádza z Talianska a Poľska. V mnohých, najmä menších a chudobnejších farnostiach sa používajú aj staršie rúcha zo 70. rokov či rúcha, ktoré vznikli prešíťím starších rúch spred druhého vatikánskeho koncilu,“ vysvetľuje Lazárková Trizuljaková. „Najmä rúcha z Poľska sa zhotovujú z priemyselne pásovo vyrobených syntetických tkanív a hotových dekoračných pásov.“ Na Slovensku sa ornáty šijú napríklad v Detve, Žiline, Trebišove, ale aj inde. Horšie je to s profesionálnymi návrhármi, presnejšie návrhárkami. Podľa Lazárkovej Trizuljakovej

u nás pôsobí len sedem textilných výtvarníčok, pričom len dve-tri sa tvorbe venujú systematickejšie. Toto nízke číslo podľa nej súvisí najmä s tým, že tu neexistuje živšia spolupráca medzi objednávateľmi, návrhármi a výrobcami. Problémom môže byť aj cena. Kým sériovo vyrábané ornáty stoja od 120 do 230 eur, originálne umelecké rúcha, ktoré vznikajú aj niekoľko týždňov až mesiacov, sú podstatne drahšie. Najmä mladší kňazi však podľa Lazárkovej Trizuljakovej radi siahnu aj po nových a netradičných rúchach, ktoré sú vyrobené napríklad z hodvábu.

Gýče aj v kostoloch

Problémom lacných, sériovo vyrábaných ornátov, je ich kvalita a umelecká hodnota. Oslovený teológ aj návrhárka sa zhodujú, že nevkusný ornát môže narúšať prežívanie liturgie. „Najmä ak je použitý veľmi nevhodný materiál, alebo sa použije nevhodná farba a motív,“ hovorí teológ Krivda. Návrhárka a teologička Lazárková Trizuljaková je ešte tvrdšia: „Dôstojnosti liturgie veľmi ubližujú rúcha malých rozmerov, ale aj z nekvalitných, čisto syntetických materiálov, napríklad lesklých tkanín. Rúcha zlatej farby v čisto syntetickom vyhotovení pôsobia zvlášť nedôstojne.“ Ďalším problémom podľa nej je, že samotné rúcho nie je vnímané ako symbol a zbytočne ho dopĺňajú rôzne symbolické motívy. Podľa výtvarníčky Zaujecovej sa pri výrobe rúcha úplne zabúda na biblické materiály, ako sú hodváb, vlna alebo ľan. „Druhý vatikánsky koncil bol výzvou k tvorivej slobode, no prax poukazuje na nepochopenie jeho ducha.“ K týmto výhradám sa pridáva aj ďalšia návrhárka Mária Fulková: „Smutný je pohľad na ornát so zle štylizovaným kresťanským symbolom vyšitým na nepríjemnej polyesterovej látke v kontraste so skvostným interiérom barokového kostola. Takéto disproporcie degradujú estetickú stránku liturgie rovnako ako nekvalitná liturgická hudba. Deväťdesiat percent návštevníkov chrámu si však tieto veci nevšimne.“ V dôsledku nedostatku historického a estetického cítenia podľa nej môže dôjsť aj k ničeniu vzácných starobylých ornátov. „Stretla som sa

pokračovanie na str. 4

Televízia BBC nakrútila film o filme Život Briana

Televízia BBC nakrútila snímku o jednej z najznámejších britských komédií Život Briana. Komédia skupiny Monty Python z roku 1979 o Brianovi Cohenovi, ktorý bol omylom považovaný za mesiáša, sa stala jedným z najúspešnejších britských filmov roka, ale vyvolala aj rad kontroverzií a zákazov. Film Holy Flying Circus (Svätý lietajúci cirkus), ktorý bude BBC vysielat' na jeseň, režíroval Owen Harris a napísal ho Tony Roche. Harris tvrdí, že Holy Flying Circus by mal byť sám osebe komédiou. „Používa aj animácie, rovnako ako Terry Gilliam vo filmoch Monty Pythonov,“ povedal denníku The Guardian. Kľúčová scéna filmu - televízna debata o Živote Briana je však dokumentárny záznam skutočnosti. Život Briana bol kasový úspech. Bol štvrtým finančne najúspešnejším britským filmom roku 1979, keď bol aj najnavštevovanejším britským filmom v USA. Takmer však nebol nakrútený, pretože spoločnosť EMI Films sa v poslednej chvíli zľakla námetu. Život Briana finančne zachránil bývalý člen Beatles George Harrison, ktorý vstúpil do filmu ako producent a mal v ňom epizódnu rolu. Súčasne sa však stal terčom kritikov, ktorí boli pobúrení údajnými urážkami kres-

ťanstva. Film bol niekoľko rokov zakázaný v Írsku a v mnohých mestách v Británii. Posledný z týchto zákazov v meste Torbay bol zrušený až pred tromi rokmi. Krátko po premiére v novembri 1979 sa John Cleese a Michael Palin z Monty Pythonov objavili v televíznej debata so známym novinárom a satirikom Malcolmom Muggeridgeom a biskupom zo Southwariku Mervynom Stockwoodom, ktorí film ostro napadli a označili za útok na kresťanstvo. Muggeridge vyhlásil, že to je „odporný“ film, zatiaľ čo biskup naznačil, že členovia Monty Pythonov sú „mentálne nedostatoční“. Táto debata je akýmsi vyvrcholením aj nového filmu. Počas debaty sa tiež ukázalo, že ani jeden z kritikov nevidel začiatok filmu a domnievali sa, že je skutočne o Ježišovi. Z úvodu filmu je zrejmé, že Brian Cohen sa narodil o niekoľko dverí ďalej ako Ježiš a biblickí traja králi sa k nemu dostali omylom. „Dali si dobrý obed a potom prišli na projekciu neskoro,“ poznamenal neskôr uštipačne Terry Jones, ktorý život Briana režíroval. Holy Flying Circus je prvým pokusom o dramatizáciu kariéry šestice Monty Pythonov, ktorá priniesla revolúciu do britského humoru. **čtk**

Pravda 30.8.2011

Zbavil sa rakoviny

Venezuelský prezident Hugo Chávez (57) vyhlásil, že rakovina, ktorú mal, je preč a chemoterapii sa podrobuje preto, „aby sa nikdy nevrátila“. „Zmizla,“ povedal divákovi venezuelskej televízie z nemocnice v Caracas, kde sa zotavuje po tretej fáze chemoterapie. „S požehnaním Boha, plášťa Panny Márie, svätých, ducha savany a ducha môjho deda Maisantu, ako aj s láskou národa sa tá rakovina už nikdy nevráti,“ želal si Chávez. Dodal, že sa zotaví a bude mať dostatok síl na to, aby sa v budúcoročných voľbách usiloval o znovuzvolenie. **(tasr), Plus jeden deň, 2.9.2011**

Žurnalistický seminár v Ružomberku

Spisovateľ Daniel Hevier, fotograf a reportér Andrej Bán, či moderátorka Andrea Bugošová v úlohe hlavných lektorov, rozdávali svoje skúsenosti približne 60 katolíckym žurnalistom v Ružomberku počas tohto víkend. Na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity pripravilo novinárske združenie Network Slovakia už 14. Žurnalistický seminár, pripravili spravodajskú, fotografickú sekciu, sekciu rozhlasu, televízie a kreatívneho písania.

Každý účastník sa musel rozhodnúť iba pre jednu sekciu, v ktorej sa chcel zdokonaľiť najväčší počet sa zhromaždil vo fotografickej sekcii. Pokročilých vidol reportér a dokumentárny fotograf Andrej Bán. **Rádio Lumen, 30.8.2011**

dokončenie zo str. 3

s prípadom kňaza, ktorý sa rozhodol zlikvidovať všetky staré ornáty a ponechať si len tie „moderné“, polyestery, z estetického hľadiska úbohého. Našťastie som ho presvedčila, aby staré ornáty ponúkol múzeu. Žiaľ, kým ornát nie je oficiálne registrovaný ako pamiatka, kňaz môže aj vzácnu kusu liturgických textílií zlikvidovať len preto, lebo nemá vkus a cit.“ Preto je podľa Fulkovej dôležité, aby budúci kňazi dostávali kvalitné vzdelanie aj v oblasti umenia a estetiky. Spomínaná liturgická konštitúcia druhého vatikánskeho koncilu prisudzuje zodpovednosť za „ušľachtilú krásu“ liturgických rúch miestnym biskupom. Podľa teológa Krivdu sú práve oni povinní stiahnuť z obehu nevyhovujúce ornáty. Sám sa však s ničím takým nestretol. Oslovené návrhárky, ktoré v druhej polovici júla prvýkrát vystavovali svoje autorsky realizované ornáty v bratislavskom františkánskom kostole, sa zhodujú v tom, že mnohým nepodarkom by sa dalo predísť intenzívnejším dialógom medzi Konferenciou biskupov Slovenska, teológmi, umelcami a samotnými výrobcami.

Imrich Gazda, SME 27.8.2011

Umreli vo väzení za názor

Pri vstupnej bráne do leopoldovskej väznice sa dnes politici a bývalí disidenti uctili pamiatku politických väzňov komunistického režimu. Pietna spomienka začala grécko-katolíckou liturgiou v Kostole svätého Ignáca. Práve príslušníci tejto cirkvi boli bývalým režimom často prenasledovaní.

Odvaha a neoblomnosť pre niektorých z nich znamenala smrť za múrmi väznice. Pred účastníkmi vystúpili viacerí bývalí väzni ako aj príbuzní tých, ktorí tu umreli bez rodiny, bez mena, len s väzenským číslom.

Ján Figel' (KDH), minister dopravy: „Dnes by práve takéto miesta mali slúžiť ako ostrovy pamäte. Ako majáky, že to tu bolo nie tak dávno a že ľudstvo je schopné aj takýchto zvrátov z hľadiska vzťahov k hodnotám a k slobode. A odpoveď je samozrejme vždy dôležitá. Najprv osobná a potom spoločná.“

TA3, 27.8.2011